

This item is the archived peer-reviewed author-version of:

Fraus omnia corrumpit en in solidum gehoudenheid, in het bijzonder bij aanstellersaansprakelijkheid (noot onder Cass. 9 december 2022)

Reference:

Vansweevelt Thierry, Weyts Britt.- Fraus omnia corrumpit en in solidum gehoudenheid, in het bijzonder bij aanstellersaansprakelijkheid (noot onder Cass. 9 december 2022)

Tijdschrift voor Belgisch burgerlijk recht - ISSN 0775-2814 - (2023), p. 420-424

To cite this reference: <https://hdl.handle.net/10067/2008120151162165141>

NOOT –*Fraus omnia corrumpit* en *in solidum* gehoudenheid, in het bijzonder bij aanstellersaansprakelijkheid

1. Het geannoteerde arrest past in een inmiddels lange rij van cassatiearresten over de draagwijdte van het algemeen rechtsbeginsel *Fraus omnia corrumpit* in het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht. Meer bepaald ging het in deze zaak over de toepassing ervan in het domein van de aanstellersaansprakelijkheid.

Na een uiteenzetting van de feiten, zullen wij eerst kort de draagwijdte en grondslag van de *in solidum* aansprakelijkheid toelichten. Vervolgens gaan wij dieper op de cassatierechtspraak over *Fraus omnia corrumpit* in het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht, met de aanstellersaansprakelijkheid als voorlopig sluitstuk.

1. Feiten en procedure

2. Volgende feiten gaven aanleiding tot dit arrest. Een werknemster van een poetsbedrijf ontvreemde tijdens de uitvoering van haar werk een aantal cheques uit een kantoor van het reisbureau TC. Zij heeft deze cheques vervolgens vervalst en te gelde gemaakt bij een KBC filiaal. De werknemer van KBC heeft op zijn beurt ook een fout begaan waardoor het reisbureau schade heeft geleden, nu hij de vervalsing had kunnen vaststellen. Hoe dan ook, KBC vergoedt de schade van het reisbureau volledig. Meer bepaald sloot KBC met het reisbureau een dadingsovereenkomst tot slot van alle rekening, waarna KBC in de rechten van het reisbureau tegen de werknemster en haar werkgever werd gesubrogeerd.

De werknemster van het poetsbedrijf werd strafrechtelijk veroordeeld, alsook burgerrechtelijk veroordeeld tot terugbetaling van de door haar ontvreemde som aan het reisbureau en KBC. Evenwel bleek zij onvermogen te zijn, waarna een procedure volgde tussen haar werkgever en KBC, waarbij laatstgenoemde de terugbetaling vorderde van het uitgekeerde bedrag.

In graad van beroep werd beslist dat het poetsbedrijf en KBC *in solidum* hadden kunnen worden veroordeeld tot vergoeding van de schade die werd veroorzaakt door hun werknemers. Meer bepaald konden beide partijen in hun hoedanigheid van aanstellers worden aangesproken. KBC is immers aansprakelijk op grond van art. 35 Chequewet, omdat haar aangestelde bij het verwerken van de cheques had kunnen vaststellen dat deze vervalst waren, *quod non*. Het poetsbedrijf werd aansprakelijk gesteld op grond van art. 1384, lid 3 oud BW, omdat haar werknemster een opzettelijke fout had gepleegd in de bediening. Normaliter geldt in dergelijk geval een aansprakelijkheidsverdeling waarbij de feitenrechter nagaat in welke mate de fout

van elk van de aangestelden bijgedragen heeft tot de schade. In dit geval besliste de appelrechter dat op grond van het adagium *Fraus omnia corrumpit* de dader van een opzettelijke fout en zijn aansteller, in de onderlinge verhouding met de mededader die een onopzettelijke fout heeft begaan, de volledige schadelast moet dragen. Hij kan immers geen enkel voordeel halen uit zijn bedrog. Bijgevolg werd de vordering van KBC tegen het poetsbedrijf tot terugbetaling van de schadevergoeding gegrond verklaard. Het Hof van Cassatie verwierp de voorziening tegen dit arrest.

2. De draagwijdte van *in solidum* aansprakelijkheid

3. Het verbintenissenrecht wordt thans geregeld in Boek 5 BW dat in werking trad op 1 januari 2023.¹ De wetgever koos voor de wettelijke erkenning van de *in solidum* aansprakelijkheid, wat uiteraard ook relevant is voor het domein van de buitencontractuele aansprakelijkheid. De eerste zin van art. 5.168 BW luidt dat schuldenaars *in solidum* gehouden zijn wanneer zij, buiten de gevallen van passieve hoofdelijkheid en ondeelbaarheid en hoewel ze verbonden zijn jegens de schuldeiser door onderscheiden verbintenissen, elk gehouden zijn tot de gehele betaling. Nieuw is dit niet, nu reeds langer buiten de klassieke gevallen van passieve hoofdelijkheid, de gehoudenheid voor het geheel werd aanvaard wanneer meerdere personen aansprakelijk zijn voor een zelfde schadegeval.² De vroegere (cassatie)rechtspraak wees uit dat de samenloop van fouten de belangrijkste bron daarvan was. Vaak gaat het daarbij om de samenloop van buitencontractuele fouten.³

4. Een *in solidum* aansprakelijkheid betekent dat het slachtoffer de keuze heeft wie hij aanspreekt tot vergoeding van de volledige schade. In de fase van de *obligatio* gebeurt er m.a.w. geen verdeling van de schadelast. Het is pas nadat het slachtoffer integraal werd vergoed door één van de aansprakelijke partijen, dat er vervolgens een verdeling moet gebeuren tussen de

¹ Het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht zal worden geregeld in Boek 6 BW. Op 8 maart 2023 werd het wetsvoorstel houdende Boek 6 "Buitencontractuele aansprakelijkheid" van het Burgerlijk Wetboek ingediend in de Kamer.

² Zie o.a. Cass. 18 januari 2008, Pas. 2008, 146; Cass. 25 juni 2004, Arr.Cass. 2004, 1234 ; Cass. 21 september 1988, Arr.Cass. 1988-89, 80. Voorts T. VANSWEEVELT en B. WEYTS, *Handboek Buitencontractueel Aansprakelijkheidsrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2009, 835; A. VAN DEN BROECK, "De relevantie van het onderscheid tussen de hoofdelijkheid en de *in solidum* gehoudenheid in het domein van de medeaansprakelijkheid", *TPR* 2013, 970 e.v.

³ R. JAFFERALI, "La causalité" in F. GEORGE en R. JAFFERALI (eds.), *Manuel de droit de la responsabilité civile*, Limal, Anthemis, 2022, 172. Zie ook A. CATALDO, "Les modalités de l'obligation et les obligations plurales" in A. CATALDO en F. GEORGE (eds.), *Droit des obligations. Le nouveau livre 5 du Code Civil*, Limal, Anthemis, 2022, 137.

aansprakelijke personen (de zgn. *contributio* fase).⁴ Het Hof van Cassatie ziet erop toe dat de schadelast ook effectief wordt verdeeld tussen de schadeverwekkers. Zo kan de feitenrechter niet op wettige wijze beslissen dat één van de aansprakelijken de andere aansprakelijke partij(en) volledig moet vrijwaren.⁵

Ook over het criterium op grond waarvan de schadelast moet worden verdeeld, sprak het Hof van Cassatie zich reeds herhaaldelijk uit. Na een aanvankelijke aarzeling of het criterium van de ernst van de fouten⁶ dan wel het causale criterium de voorkeur verdient, is de cassatierechtspraak thans reeds geruime tijd voorstander van het laatste criterium.⁷ De keuze voor de causale verdeelsleutel moet o.i. worden toegejuicht. In het Belgische recht wordt de regel van het objectief herstel van de schade toegepast. Dat wil zeggen dat een slachtoffer bij een succesvolle aansprakelijkheidsverdeling recht heeft op een volledige vergoeding van zijn schade. Bij het bepalen van de omvang van de schadevergoeding wordt uitsluitend rekening gehouden met de schade. De feitenrechter mag daarbij geen rekening houden met andere elementen zoals bv. de zwaarte van de fouten, de vermogenstoestand van de partijen, het bestaan van een verzekeringscontract ...⁸ Deze regel van het objectief herstel kan bij een samenloop van aansprakelijkheden worden gehandhaafd door de schade te verdelen volgens het causale criterium. De toepassing van dit criterium verplicht elke partij de schade te dragen die zij zelf heeft veroorzaakt. Voorts kan deze verdeelsleutel worden toegepast ongeacht de aard van de aansprakelijkheid van de aangesprokene (foutaansprakelijkheid, objectieve aansprakelijkheid of aansprakelijkheidsvermoeden). Deze vaststelling pleit sterk in het voordeel van dit criterium.⁹

3. De invloed van *Fraus omnia corrumpit*

5. Het algemeen rechtsbeginsel *Fraus omnia corrumpit* houdt in dat bedrog alles vernietigt en zorgt ervoor dat de gevolgen van een bedrieglijke fout worden geneutraliseerd.¹⁰ Meer bepaald

⁴ S. GUILIAMS, "De verdeling van de schadelast bij samenloop van een opzettelijke en een onopzettelijke fout", *RW* 2010-11, 474 e.v.

⁵ Zie o.a. Cass. 21 juni 2007, *Pas.* 2007, 1290; Cass. 6 februari 2003, *Arr.Cass.* 2003, 338 ; Cass. 10 mei 1984, *Arr.Cass.* 1983-84, 1177.

⁶ In die zin o.a. Cass. 8 oktober 1992, *Arr.Cass.* 1991-92, 1177; Cass. 5 oktober 10092, *RGAR* 1994, nr. 12340; Cass. 27 januari 1981, *Arr.Cass.* 1981-82, 669.

⁷ In die zin de meer recente rechtspraak. Zie o.a. Cass. 9 oktober 2009, *NjW* 2010, 318, noot I. BOONE; Cass. 4 februari 2008, *RW* 2009-10, 1561, noot B. WEYTS;

⁸ J. RONSE, *Aanspraak op schadeloosstelling uit onrechtmatige daad*, Brussel, Larcier, 1954, 285.

⁹ B. WEYTS, "De verdeelsleutel bij een samenloop van aansprakelijkheden: zijn alle knopen doorgehakt?" (noot onder Cass. 4 februari 2008), *RW* 2009-10, 1562. Zie ook S. GUILIAMS, "De verdeling van de schadelast bij samenloop van een opzettelijke en een onopzettelijke fout", *RW* 2010-11, 475 e.v.

¹⁰ T. VANSWEEVELT en B. WEYTS, *Handboek Buitencontractueel Aansprakelijkheidsrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2009, 271.

beoogt het de rechtsgevolgen ongedaan te maken die voortvloeien uit een gedraging die een bedrieglijk karakter heeft.¹¹ Algemeen wordt aanvaard dat dit algemeen rechtsbeginsel de openbare orde raakt, nu het in de belang van de samenleving is dat bedrog wordt tegengegaan.¹²

Het is interessant op te merken dat dit algemeen rechtsbeginsel nu een wettelijke grondslag heeft gekregen. In art. 1.11 BW wordt bepaald dat een opzettelijke fout, dit is een fout gepleegd met het oogmerk te schaden of uit winstbejag, geen voordeel mag verschaffen aan de dader. Volgens de memorie van toelichting vormt dit wetsartikel de verankering van het algemeen rechtsbeginsel *Fraus omnia corrumpit*.¹³ Hieruit kan aldus worden afgeleid dat geen onderscheid meer hoeft te worden gemaakt tussen een bedrieglijke en een opzettelijke fout. Zij vallen samen. Wanneer een rechtssubject aan een ander opzettelijk schade heeft toegebracht, moeten de rechtsgevolgen van die gedraging dus volledig worden geneutraliseerd. Weliswaar, zoals R. Mortier dit terecht opmerkte, kan aan een rechtsregel slechts uitwerking worden ontnomen in de mate dat dit nodig is om te verhinderen dat het opzettelijk beoogde, verboden resultaat wordt bereikt.¹⁴ In wat volgt zullen we kort toelichten hoe dit principe wordt toegepast in de rechtspraak van het Hof van Cassatie, in het bijzonder in het domein van het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht.

6. Een eerste toepassingsgeval betrof de samenloop van een bedrieglijke fout van de schadeverwekker en een (lichte) fout van het slachtoffer. In het principearrest van 6 november 2002 besliste het Hof van Cassatie dat het algemeen rechtsbeginsel *Fraus omnia corrumpit* verhindert dat de dader van een opzettelijke fout aanspraak kan maken op een verdeling van aansprakelijkheid omwille van een fout van het slachtoffer. Het ging *in casu* over een fraudeur die de bank had opgelicht door middel van bedrog en had aangevoerd dat ook de bank een

¹¹ Cass. 3 oktober 2019, C.18.0438. Zie ook I. CLAEYS en I. TANGHE, *Nieuw algemeen contractenrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2023, 113 e.v.

¹² A. LENAERTS, *Fraus omnia corrumpit in het privaatrecht*, Brugge, die Keure, 2013, nr. 87; N. VAN DAMME, "Fraus omnia corrumpit" in *Comm.Bijz.Ov.*, Mechelen, Kluwer, 2020, 7.

¹³ *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1805/1; 24.

¹⁴ R. MORTIER, conclusies bij Cass. 9 december 2022.

(weliswaar lichte) fout begaan had door onvoldoende intern toezicht uit te oefenen.¹⁵ Het Hof van Cassatie heeft deze regel nadien herhaaldelijk bevestigd.¹⁶

7. Vervolgens moest het Hof van Cassatie zich uitspreken over de draagwijdte van *Fraus omnia corruptit* bij *in solidum* aansprakelijkheid. In het arrest van 2 oktober 2009 ging het meer bepaald over een verzekeringnemer die bij het sluiten van een polis bepaalde elementen opzettelijk had verzwegen. Ook de (lichte) fout van de makelaar werd vastgesteld omdat hij deze voorgaande verzwegen schadegevallen niet had opgemerkt. Het Hof van Cassatie besliste dat het aan rechter is om, wanneer schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen heeft bijgedragen tot de schade en op basis daarvan het aandeel in de schade te bepalen dat één van de daders die de schadelijder heeft vergoed, van de anderen kan terugvorderen. Het doet daarbij, aldus het Hof, niet ter zake dat sommige samenlopende fouten opzettelijk zijn en andere niet.¹⁷ Dit arrest valt moeilijk te verklaren en werd eerder terughoudend onthaald in de rechtsleer. Het valt op dat het arrest summier gemotiveerd is¹⁸ en dat het Hof niet verklaart waarom de neutralisatiedoelstelling bij bedrog niet geldt ingeval van *in solidum* aansprakelijkheid.¹⁹ Ondanks deze kritiek, heeft het Hof van Cassatie nadien dit arrest bevestigd.²⁰

8. Een volgende stap werd gezet met het cassatiearrest van 30 september 2021, waarbij het eveneens ging om een *in solidum* aansprakelijkheid. Bijzonder was dat in deze zaak beide schadeverwekkers een opzettelijke fout hadden begaan. Het Hof van Cassatie heeft, in navolging van vroegere arresten, beslist dat het aan de feitenrechter is om te bepalen in welke

¹⁵ Cass. 6 november 2002, RW 2002-03, 1630, noot B. WEYTS. Hierover J.F. ROMAIN, *Théorie critique du principe général de bonne foi en droit privé*, Brussel, Bruylant, 2000, 215 e.v. ; T. VANSWEEVELT en B. WEYTS, « Over de zelfstandige maar afgebakende rol van *Fraus omnia corruptit* in het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht » in *Fraus omnia corruptit: mogelijkheden en moeilijkheden in het privaatrecht*, Brugge, die Keure, 2014, 71; A. LENAERTS, « De verdeling van de schadelast bij samenloop van een opzettelijke en een onopzettelijke fout », RW 2010-11, 479 e.v.

¹⁶ Cass. 6 november 2007, RW 2007-08, 1716, noten C. IDOMON, A. VAN OEVELEN en B. WEYTS; Cass. 9 oktober 2007, Pas. 2007, 1739; ; Cass. 20 december 2022, P.22.1251.N.

¹⁷ Cass. 2 oktober 2009, Arr.Cass. 2009, 2190.

¹⁸ I. BOONE, « Invloed van opzettelijke fout op verdeling van de schadelast tussen medeaansprakelijken », NjW 2010, afl. 221, 323.

¹⁹ Hierover: B. WEYTS, « Geen toepassing van *Fraus omnia corruptit* bij *in solidum* aansprakelijkheid: *un accident de parcours?* » (noot onder Cass. 2 oktober 2009), T.Verz. 2010, afl. 4, 447-448; S. GUILIAMS, « De verdeling van de schadelast bij samenloop van een opzettelijke en een onopzettelijke fout », RW 2010-11, 474-485; A. LENAERTS, « Le recours contributoire entre coobligés in *in solidum* et l'influence de la faute intentionnelle: *fraus omnia corruptit?* », JT 2010, 532-535; I. BOONE, « Geen toepassing van *fraus omnia corruptit* in verhouding tussen persoon die instaat voor dader van opzettelijk misdrijf en medeaansprakelijke derde » (noot onder Cass. 16 mei 2011), NjW 2012, 24.

²⁰ Cass. 16 mei 2011, Arr.Cass. 2011, 1227.

mate iedere fout heeft bijgedragen aan de schade.²¹ Het Hof bevestigt zo dat *in solidum* aansprakelijkheid leidt tot een verdeling van aansprakelijkheid, ongeacht de aard van de fouten. Dit arrest valt in elk geval makkelijker te begrijpen dan dat van 2009. Bij een *in solidum* aansprakelijkheid die gegrond is op een opzettelijke en niet-opzettelijke fout, is de verdeling van aansprakelijkheid in strijd met de beoogde neutralisatiedoelstelling van het algemeen rechtsbeginsel *Fraus omnia corrumpit*. De bedrieger zal immers de mede-aansprakelijke (die slechts een lichte fout beging) mee in het aansprakelijkheidsbad kunnen trekken en kan aldus toch voordeel halen uit zijn bedrog. In de thans voorliggende hypothese van bedrog gepleegd door beide aansprakelijke derden, ligt een verdeling van aansprakelijkheid meer voor de hand. Het lijkt moeilijk verantwoordbaar om de schadelast volledig af te wentelen op slechts één van de bedrogplegers.²²

9. In 2022 moest het Hof van Cassatie zich vervolgens buigen over de draagwijdte van *Fraus omnia corrumpit* bij aanstellersaansprakelijkheid.²³ In het arrest van 27 mei 2022 moest het Hof uitspraak doen over een zaak waarbij de aansteller zelf schade geleden had door het bedrog van zijn aangestelde. De revisor werd mede aansprakelijk gesteld. Het Hof besliste dat art. 1384, derde lid oud BW de lastgever niet het recht ontnemt om van de derde vergoeding van de schade te vorderen ten belope van het aandeel dat op hem rust.²⁴ In deze zaak leed de aansteller dus zelf schade door het bedrog van zijn aangestelde.

10.- In het geannoteerde arrest gaat het evenwel over een andere hypothese van aanstellersaansprakelijkheid. Uitgangspunt is een klassieke toepassing van de aanstellersaansprakelijkheid waarin de aansteller jegens een derde aansprakelijk is wegens een fout van één van zijn aangestelden, begaan in de bediening (art. 1384, lid 3 oud BW). Zoals gezegd, had een poetsvrouw (werkneemster van een poetsbedrijf) een diefstal gepleegd bij een filiaal van een reisbureau tijdens de uitoefening van haar job. Aangezien ook de aangestelde van KBC een fout had begaan bij het valideren van de cheques, gold de *in solidum* aansprakelijkheid van het poetsbedrijf en KBC. Het slachtoffer had logischerwijze de keuze om één van beiden voor het geheel aan te spreken. De appelrechter besliste dat, gelet op het onweerlegbaar aansprakelijkheidsvermoeden, de aansteller van de dader van een opzettelijk

²¹ Cass. 30 september 2021, *TBBR* 2022, 342, noot B.WEYTS en J. VAN VAERENBERGH.

²² B. WEYTS en J. VAN VAERENBERGH; "*Fraus omnia corrumpit*: één plus één is wel degelijk twee volgens het Hof van Cassatie" (noot onder Cass. 30 september 2021), *TBBR* 2022, 345-346.

²³ Zie ook F. GLANSDORFF, "Autres cas d'application de l'adage *fraus omnia corrumpit* en droit de la responsabilité", *JT* 2022, nr. 6905.

²⁴ Cass. 27 mei 2022, C.20.0461.F.

misdrijf geen aanspraak kan maken op een vermindering van de vergoedingen. Het Hof van Cassatie verwierp terecht de voorziening tegen dit arrest.

11.- Bijzonder aan deze zaak was dat de fout van de aangestelde (van het poetsbedrijf) een opzettelijk karakter had. De vraag was dus of het principe van *Fraus omnia corrumpit* kon worden doorgetrokken naar de aansteller die zelf geen opzettelijke fout had begaan, maar wel aansprakelijk is voor de opzettelijke fouten van zijn aangestelden. In de rechtsleer had T. Derval op grond van de billijkheid zich daartegen verzet. Als civielrechtelijke sanctie, afwijkend van het gemeen recht, zouden de gevolgen van *Fraus omnia corrumpit* strikt beperkt moeten blijven tot de persoon die de opzettelijke fout had begaan en niet tot de civielrechtelijke aansprakelijke voor de schadeverwekker, zo oordeelde hij.²⁵

Zoals vaak in het recht, gaat het om een afweging van belangen. Het belang en het maatschappelijk nut van de aanstellersaansprakelijkheid ligt erin aan de benadeelde een verhaal tegen een meer solvabele partij en dus een bijkomende financiële borg te bieden ter vergoeding van de berokkende schade.²⁶ Daarom rust op de aansteller een foutloze aansprakelijkheid waaraan hij niet kan ontsnappen door zijn foutloos gedrag te bewijzen. Losgekoppeld van de fout, speelt de aanstellersaansprakelijkheid dus vooral in het voordeel van de benadeelde of m.a.w. is die bepaling billijk voor de benadeelde.

Aangezien de aansteller niet aan zijn aansprakelijkheid kan ontsnappen door zijn foutloos gedrag aan te tonen, kan hij evenmin aan die aansprakelijkheid ontkomen door te bewijzen dat hij geen opzettelijke fout heeft begaan. Hij kan aldus het adagium *Fraus omnia corrumpit* niet omzeilen.²⁷

Bovendien had het Hof van Cassatie in zijn arrest van 30 september 2015 al beslist dat de aansteller van de dader van een opzettelijk misdrijf geen aanspraak kan maken op een vermindering van de aan het slachtoffer van dat misdrijf verschuldigde vergoedingen wegens een fout van het slachtoffer.²⁸ Het was dus logisch om de *Fraus omnia corrumpit*-regel die geldt voor een aansteller bij een samenloop tussen een opzettelijke fout van zijn aansteller en een

²⁵ T. DERVAL, "L'application du principe *Fraus omnia corrumpit* en matière aquilienne" (noot onder Cass.30 september 2015), *TBBR* 2016, 557.

²⁶ T. VANSWEEVELT en B. WEYTS, *Handboek Buitencontractueel Aansprakelijkheidsrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2009, 425; F. GEORGE, "La responsabilité des maîtres et des commettants" in F. GEORGE en R. JAFFERALI (eds.), *Manuel de droit de la responsabilité civile*, Limal, Anthemis, 2022, 405

²⁷ A. LENAERTS, "L'influence de la faute intentionnelle du préposé sur le partage de responsabilités entre le commettant et la victime négligente : application par répercussion du principe *fraus omnia corrumpit* ?" (noot onder Cass. 30 september 2015), *JT* 2015, 847.

²⁸ Cass. 30 september 2015, *TBBR* 2016, 548, noot T. DERVAL en *JT* 2015, 844, noot A. LENAERTS.

onopzettelijke fout van de benadeelde, naar analogie toe te passen voor de samenloop tussen een opzettelijke fout van een aangestelde en een onopzettelijke fout van een mededader.²⁹

De aansteller is kortom aansprakelijk wegens zijn *hoedanigheid van aansteller*. Het is logisch dat de *Fraus opnia corrumpit* -regel wordt doorgetrokken naar de aansteller. Bijgevolg zal de aansteller (van de aangestelde die een opzettelijke fout beging) de volledige schadelast moeten dragen, en kan hij geen verdeling van de schadelast verkrijgen op grond van de onvoorzichtigheden of nalatigheden (van de aangestelde) van de andere partij. Dit hoeft geen drama te veroorzaken bij de aansteller. De aansteller die een aansprakelijkheidsverzekering heeft gesloten weet dat de aansprakelijkheidsverzekeraar uiteindelijk de schade zal vergoeden. In het verzekeringsrecht is opzet wel persoonlijk, zonder repercussie op de kwalitatief aansprakelijke persoon. De aansprakelijkheidsverzekeraar zal tegenover de aansteller geen dekking kunnen weigeren wegens een opzettelijke fout van iemand voor wie de aansteller moet instaan.

Thierry Vansweevelt

Gewoon Hoogleraar Universiteit Antwerpen

Advocaat

Britt Weyts

Gewoon Hoogleraar Universiteit Antwerpen

Advocaat

²⁹ R. MORTIER, conclusies bij Cass. 9 december 2022.